

Giusto Curto
(1909)

PRVI POLJUB Kot bi te ukradel sem odnesel te na barko
bilo je kot da sonce se igračka z mojo muko
po morju alabastrnem tesnobno sem veslal
oči medtem iskale so tvoj kes.

Vetrič je otipaval samoljubno ljubosumje
jasne oči na križ pribijale so poželenje
morje mi na čelo je podarjalo solzé.
In galeb — kako je naju radovedno gledal.

Bilo je prvokrat da je brezvetrje vzplamtelo
njene priprte ustnice vabile so k tatvini
in usta so se družila v tej žametasti slanosti
še nezrela lahna rdečica ozarjala je lica.

NUDIZEM Plaža brez vsake sramežljivosti,
nebo s svobodnimi očmi,
kip neprepovedane resnice,
grižljaj sveta, ki ostaja na nogah.

Ne vstopajte, ki pridigate bajke,
da bi zatemnili to čisto zoro,
ostanite na zahodu s svojim zahodom sonca,
zeleno golo si bo izbralo zvezde.

ŽALOSTINKA
NA ŠIPI

Na balkonu zatopljen v svoje misli
sem gledal šipe, ki jih je vezla žalostinka,
zdele so se mi podobe časa starodavnega
na teh kapljah, ki so se spopadale med sabo.

Pridejo trenutki, ko se človeku uspe upreti
toku, ki ga vleče s sabo,
šipa je postajala zapis sodnika,
ki je brez zakonov zapisoval resnico.

Mislil sem, da sem že izsušen,
a žalostinka onkraj šipe me je ovlažila.

**Lucifero
Martini**
(1916)

ISTRA V mojih očeh so
noči preorane z zvezdami
kot strjene grude krvi v žilah.